

ТАҚРИЗ

ба фишурдаи диссертатсияи Салимиён Озар Саидзод бо унвони «Мафхуми «ғам» ва омилҳои гамбарангез дар маснавиёти Мирзо Абдулқодири Бедил» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ, аз рӯи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик

Осори баландмазмуни Мирзо Абдулқодири Бедил аз дер боз дикқати адабиётшиносону файласуфони ватанию бурунмарзиро ба ҳуд ҷалб намуда, дар бораи паҳлӯҳои гуногуни эҷодиёти ў корҳои илмии зиёде ба анҷом расидаанд. Бахусус, дар Тоҷикистону Эрон фалсафаи осор, сабк ва тарзи гуфтор, ҷаҳонбинии динию фалсафӣ, услуби маҳсуси қалимасозӣ, пеҷидагуфторӣ ва қудрати маъниофаринии Бедил мавриди таваҷҷӯҳи чандин нафар адабиётшиносону забоншиносон ва файласуфон қарор гирифтаанд.

Бо вучуди ин ҳама корҳои анҷомёфта, наметавон гуфт, ки ҳама масоили ба эҷодиёти Бедил марбут ба пуррагӣ ҳалли ҳудро ёфтаанд ва ҷизе барои таҳқиқ бοқӣ намонда, ҷунки баҳри нопайдоканори осори Бедил барои чандин нафар гаввосони ҳушманди маъниталаб арсаи намоиши қудрату тавони пажӯҳандагӣ ва донишу заковат ҳоҳад буд. Аз ҷумла, масъалаи таҳқиқи яке аз мафхумҳои қалидии шеъри Бедил – «ғам», ки Салимиён Озар Саидзод ба он даст задааст, дар адабиётшиносии тоҷик комилан нав ва бесобиқа буда, барои таҳқиқи равоншиносии осори адабӣ, бахусус осори манзум, раҳ мекушояд.

Фишурдаи диссертатсияи Салимиён Озар Саидзод бо унвони «Мафхуми «ғам» ва омилҳои гамбарангез дар маснавиёти Мирзо Абдулқодири Бедил» аз муқаддима, се боб, хулоса ва фехрасти адабиёти истифодашуда иборат буда, дар муқаддима муаллифи фишурда баробари зикри мубраммияту зарурати таҳқиқот, тозагии мавзӯъ ва навғониҳои пажӯҳиш, нуктаҳои муҳимми ба ҳимоя пешниҳодшаванда, моҳияти амаливу назариявии мавзӯъ, сарчашмаҳои таҳқиқ дараҷаи омӯзиши мавзӯъро низ ба таври муфассал зикр кардааст.

Дар боби якум мухаққиқ сараввал ба тафсири мағхуми «гам» пардохта, минбаъд чойгоҳи гамро дар устураҳои бостонӣ, адёни гуногун ва осори файласуфони пешину имрӯз таҳлилу баррасӣ намуда, нуктai назари донишмандону ҳакимонро ишбат ба ин ҳолати равонии инсон баён менамояд. Инчунин, дар ҳамин боб чойгоҳи мағхуми «гам» дар коргоҳи эҷодии шоирони форсигӯ муҳтасар баррасӣ гардидааст.

Боби дувуми фишурдии диссертасияи Салимиён Озар ба таҳқики мавзӯи гам дар маснавиҳои Бедил баҳшида шуда, дар чор баҳши он навъҳои гуногуни гам, аз қабили гамҳои раво ва нораво, гамҳои гурезпазир ва гурезнапазир, ки ҳар яке аз онҳо дар маснавиёти шоир бо сурати хос ҷилдагарӣ менамоянд, мавриди таҳлилу баррасии илмӣ қарор гирифтаанд.

Дар ҳашт баҳши боби сеюм Салимиён Озар ба таҳқики омилҳое пардохтааст, ки дар маснавиёти Бедил ҳамчун авомили гамбарангез ёд шудаанд. Ба андешаи мухаққиқ, авомиле, амсоли ноадолатиҳои иҷтимоӣ, хирсу тамаъ ва сарватпарастӣ, кирдори ношониста, имтиҳоноти зиндагӣ, нодонӣ ва гафлат, ишқ, заъфу нотавонӣ дар маснавиҳои Бедил чун асбоби гам зикр гардидаанд.

Дар қисмати хulosai диссертасия дар 15 банд натиҷагирии мухаққиқ аз мавзӯи ҳадафи таҳқик мураттаб ва ба талабот мувофиқ оварда шудааст. Китобномаи диссертасия низ мутобиқ ба талабот таҳия гардида, фарогири осорест, ки ба мавзӯъ рабт доранд.

Дар баробари комёбиву муваффақиятҳои хуби илмӣ дар автореферат баъзе камбудиҳои ҷузъӣ, аз қабили галатҳои имлоию техникӣ чой доранд. Вале он камбудиҳо ҷузъӣ буда, қимати рисоларо кам намекунанд. Бинобар ин, чанд тавсия пешниҳод мегардад, ки ба назар гирифтани онҳо ба манфиати таҳқиқ ҳоҳад буд:

1. Хуб мебуд, ки мухаққиқ барои мушаххас ва дақиқтар намудани андешаҳои Бедил дар мавриди гам ба таври муқонса назари дигар шоирони ҳамасри ўро низ оид ба ин мағхум меовард.

2. Комилтар гардонидани китобнома бо назардошти адабиёти таҳкикие, ки солҳои охир дар мавзӯи бедилшиносӣ рӯи чоп омадаанд, ба манфиати кор ҳоҳад буд.

Дар маҷмӯъ, фишурдаи диссертатсияи Салимиён Озар дар мавзӯи «Мағҳуми «ғам» ва омилҳои гамбарангез дар маснавиёти Мирзо Абдулқодири Бедил» кори анҷомёфтаи илмӣ буда, ба талаботи Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мувоғиқ аст ва муаллифи онро сазовори дарёftи дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик медонам.

Номзади илмҳои филологӣ,
дотсенти кафедраи адабиёти
тоҷик ва журналистикаи Донишгоҳи
давлатии Қӯлоб ба номи
Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ:

Ашурова Н.

Имзои н.и.ф., дотсент Ашурова Н.Ч.-ро ғасдик мекунам

Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои мағсуди Ҷ.Д.Р. Амирӯв Ф.

